

„Kajere“ izhaja vsaki
krat, datiran z dnevom
naslednje nedelje.

Številna velja za Av-
stro-Ogrsko: za celo
stran 3 krole, za pol in
tretjina leta razmerno;
za Nemčijo stane za
celo leto 5 kron, za
Ameriko pa 6 kron;
za drugo inozemstvo se
računa naročnino z ozi-
rom na visokost pošte.
Naročnino je pla-
čati naprej. Posamezne
številke se prodajajo po
6 vin.

Uredništvo in uprav-
ništvo se nahajata v
Ptuju, gledališko po-
stolopje števil 3.

Dopisi dobrodošli in se
sprejemajo zastonj, ali
rokopise se ne vrača.
Uredniški zaključek je
vsak torek zvečer

Za oznanila uredništvo
ni odgovorno. Cena
oznanil (inseratov) je
za celo stran K 64, za
1/2 strani K 32, za 1/4
strani K 16, za 1/8
strani K 8, za 1/16
strani K 4, za 1/32
strani K 2, za 1/64
strani K 1. — Pri več-
kratnem oznanilu se
cena primerno zniža

Štev. 37.

V Ptuj v nedeljo dne 15. septembra 1907.

VIII. letnik.

Kmetijski zbor.

Dne 15. septembra 1907 se vrši v Gradecu
velik in velepomembni kmetijski zbor. Kmetijski
zbor! Nekaj ponosnega, zmagovitega tiči v tej
reči! Kajti kako dolgo je bil kmet zaniče-
van in zasmešan, kako dolgo se je norčeval
nad mestni fantalin iz žuljevih rok izdelanega
„kmeta“. Kadar se je hotelo koga žaliti, reklo
mu je, da je „kmet“. Kadar se je hotelo
kaj neotesanega, neizobraženega, suro-
ga, takrat se je reklo, da je bilo to „kmet-
stvo“. Kakor petelini na gnoju so se šopirili
nad črni šoli odrasli kaplani in so komandi-
rali z zaničljivim posmehom v boju za obstanek
kmetu kmetu. Vsak pisarček, ki je preživel
med svojih 8 ur kanclijarskega dela, je plju-
val na kmeta, — vsak lajtnant, ki je živel še
pod podpore svoje neumne mamice, je preziral
kmeta, — kakor zaničevana „Aschenbrödel“
med Grimmovih bajkah je bil kmetijski stan. Se-
mestertja so prišli pametni možje, ki so
presegali moč in vrednost kmetijstva. Razumeli
so, da je kmet ki pelje voz gnoja na polje,
stokrat več vreden, nego 10 slabih generalov,
ki dobivajo velikanske plače le zato, da izgu-
bijo vojske. In pela se je pesen o vrednosti
kmetijskega stanu — „kmetijski stan srečni
stan“.

Hm, hm, — lepo bi bilo to, lepo, prelepo
bi bilo, ako bi zamogel vsak kmet v veselju za-
klicati: kmetijski moj stan je srečni stan! Ali
kaj jih je, ki zamorejo to od sebe reči. Ne
vedno, da mora kmet pri črnem kruha živeti,
da mora pred solncem na polju biti in da ga
podravlja luna, kadar koraka od trudopolnega
domu. Ali prokletstvo kmeta tiči v
zaničevanju, v preziranju in v zatiranju,
katerim je politika ljudskih pijavk
pravila kmeta na rob propada.
Kmetu se je grozilo s peklom, ako misli lastno
glavo. Kmeta se je „prepričevalo“, da je greh,
ako ne ostane neumen. Kmeta se je navduše-
valo za malenkostne, neumne, slabotne stvari.
Namesto da bi se kmetu dalo prilžnost, po-
učiti se v modernem gospodarstvu, razumeti
razvoj agrikulture od Liebiga sem, poizkušati
racionalno živinorejo, travništvo, poljedelstvo,
pametno kupitje in prodajo, — vzgojevalo se
je v njem babjeverje, sililo se ga je v verski
narodnostni fanatizem, napravilo se ga je du-
šno odvisnega od vsake farške kuharice in
gmotno odvisnega od vsake prvaške posojilnice.
V tem in edino v tej duševni zanamarje-
nosti tiči velikanski greh tistih ošabnih nič-
vrednežev, ki lažejo, da so „voditelji“ ljudstva.

Ali duševno kakor gmotno zatiranje ne mo-
re dolgo trajati. Čimvečji pritisek, temveč od-
por! In v kmetiskem stanu živi dosti talentov,
ki čutijo svojo odvisnost od trotoev človeške
družbe. Med kmeti je pričela nastopati plodo-
vit kmetijska družba, pojavili so se vrli stro-
kovnjaki, kakor so Wratschko, Drogenig, Škrlec,
Kresnik in vsi drugi, — in zdrava pamet, ki jo
je podedil naš kmet od svojih prednikov,
kmetijskih puntarjev 16. stoletja, pričela je vedno
zmagoviteje dvigati svojo glavo.

Danes stojimo ob prepovedi kmetijskega

stanu. V arcu države, na cesarskem Dunaju, so
si uresničili napredni kmetje svoje središče, —
centralo za kmetijsko politiko. In v vseh
vaseh se že pojavlja duh prostosti, povsod pri-
čenjajo kmeti izpregledavati, dvigati svojo pest
in povedati: Kmet je tukaj! Resnično
— kmet je tukaj! Ne več tisti kmet, katerega
so preganjali biriči, izsesavali judje, zatirali
birokratje, zanemarjali farji, — ne več tisti
kmet, ki je bil le „podlaga tužjevi peti“, —
temveč kmet, ki je sam svoj gospodar!

V tem tiči največji pomen kmetijskega
zboru, ki se vrši v nedeljo v Gradecu. In zato
ni čuda, da nasprotujejo prijatelji teme, črni
brezdovominci klerikalci, temu zboru. Bojijo se
zavednega kmeta in imeti hočejo le
duševne revčke, ki ližejo peto vsakemu sebič-
niku v uniformi ali talarji. Mi pa pravimo: Sta-
jerski kmetije, udeležite se zboru v Gradcu v
čimvečjem številu, kajti čas je, da pokažete
svojo moč! V 16. stoletju so vaši pradedje žrt-
vovali svojo kri za kmetisko čast, — žrtvuemo
danes vse, da se kmetijsko prezira več temveč
da se ga vpoštevata kot temelj
države.

Politični pregled.

Politične počitnice se bližajo svojem koncu.
6. sept. so prišli avstrijski ministri od svojega
dopusta zopet na Dunaj nazaj. 7. septembra se
je vršilo ministersko posvetovanje, na katerem
se je govorilo tudi glede pogodbe med Avstrijo
in Ogrsko. Cesar je prišel 8. septembra zopet
na Dunaj in je že drugi dan ministerskega pre-
sednika pl. Becka sprejel. Drugi dan so odpo-
tovali ministri v Budimpešto, kjer so ostali do
15. septembra. Deželni zbori, o katerih je pri-
čakovati, da bodo zamogli delati, so večinoma
že sklicani in se je deloma že pričela razprava.
Glavna točka skoraj v vseh deželnih zborih bode
razprava o spremembi volilne pravice za deželne
zore. Socialni demokratje so pričeli zlasti na
Češkem strastno borbo za dosego splošne in ed-
nake volilne pravice v deželne zore. Med počit-
nicami se je tudi veliko na polju avstro-ogrsko
pogodbe storilo, tako da bomo kmalu izvedli,
kako nas hoče vlada — osrečiti.

Državni zbor stopi 20. oktobra skupaj. Pred
otvoritvijo hoče vlada ponoviti posvetovanje z vo-
ditelji strank in se bode baje tudi sprememba
v ministerstvu izvršila.

Stajerski deželni zbor se snide v ponedelje,
16. septembra. Ker ni bil zadnjič zaključen,
je 25. seja 4. sesije. Na dnevnem redu je 6 po-
ročil o raznih predlogih, tako da bode deželni
zbor takoj z delom pričel. Najbolj živahno se
bode vsekakor o volilni prenosni govorilo.

Cesar proti Madžaronom. Nemški listi pri-
našajo sledečo novico: Cesar je bil zelo nezado-
voljen, ker so ljudje pri Stefanovi slavnosti Košu-
tovo pesen peli. Knez Montennovo je dejal, da
odalej noben vojvoda ne more več na Ogrsko
priti. Cesar tudi ni pustil vojvodo Josefa k Ar-
padovi slavnosti. Ogrski vladi se je to naznanilo.
Prav tako! Predznanim Madžaronom se mora do-
kazati, da Avstrija ne more častiti spomin tiste-
ga Košuta, ki je cesarja od trona odstavil.

Dopisi.

Dobje pri Planini. Čudimo se, da zadnji
„Stajerc“ ni prinesel nobenega dopisa iz Dobja
pri Planini, to je bil pač slučaj: Župnik Vur-
kelc je zginil nekam, da ga štiri dni ni bilo;
doma so ga čakali krsti, pogrebi in več drugih
duhovnih opravil. To sicer ni nič novega, to je
stara navada našega župnika, da se briga za
vse druge neumnosti le za svoj posel
ne. Ob časih kadar so volitve, itak noče
nobenega drugega posla opravljati, kakor
ljudi hujskati. On hujaka brata zoper brata
(Setinc-Pušnik), ženo zoper moža, soseda zoper
soseda, samo da dela nemir, prepri in sovraštvo.
Da bi pa šel bolnike tolažiti in jih previditi z
svetimi zakramenti, to mu še v glavo ne pade.
Govori se, da je bil zdaj šel baje skušnjo delati
da hoče postati „Doktor“, ker ne more nobenega
„Doktorja“ najti, ki bi njegovim lažnim
tožbam verjel; sam hoče zdaj biti „Doktor“. Pa
tudi tako ne bo šlo. Počakaj Vurkelc da se
svet narobe obrne, takrat boš ti „Doktor“, po-
silemkramer tvoje koncipient, hribovski Jože vama
bo tudi prav prišel in v pisarni bode
stal tisti sedež, katerega sta neki po-
šteni ženi v cerkvi iztrgala. Na tistem sedežu
bo sedel gotovo „Doktor“ sam, delal račune, in-
formacije itd. Ako pa imate, gospod „Doktor“, o
pardon, gospod župnik, res toliko kronic kakor
se babate, dajte nekaj tistih hribovskem Jožetu
da mu ne bo treba vedno denar iskati na
menico, v posojilnici i. t. d. ker vbogi rodbini
Kolenc v Gornigrad niste hoteli nič poslati, kakor
smo svetovali, da bi s tem svojo dolžnost storili, ker
je omenjena rodbina skoz Vas vboga postala.
Tudi „Doktor“ ne bode prejel poslati, da spol-
nite svojo sveto dolžnost, in začnete podpirati
vbogo to rodbino. Kronice, ako jih res imate,
so krvavi žulji Dobočanov; kar svet stoji, ni
nihče vbogo ljudstvo v Dobji tako izkoriščal
kakor Vi; na kakšne načine, to smo Vam
zadnjič povedali in povemo še enkrat, ako
zahtevate. Toliko za danes; nikar pa ne mislite
da bi nam gradiva zmanjkalo; zatorej na svi-
denje! Napredni Dobovčani.

Žujsem. V vasi Hrastje v naši fari se je
vidil te dni zopet plakat, ki je označil deli-
katne razmere med Šebatovim Tonetom in in-
dustrijsko učiteljico gospo Rošker ter razmere
učiteljice Karle Caciencig z Virstanjskim Sultlom.
in češkim Matlachom. To pot ni bilo treba celi
tucat žag; plakat se je lahko odtrgal in oblasti
izročil. Kdaj bode ta škandal ponehal?

Iz Laporja. Dragi Stajerc, sprejmi tudi od
nas Laporčanov par vrst tolažbe, ker ni drugega,
da bi mu povedali svoje gorje. Dragi čitatelji
„Stajerca“; marsikaterega župnika ali kaplana
poznate skozi čitanje Stajerca, toda od našega
župnika Medveda se malokdaj kaj čita. Ako
poslušate tega gospoda v nedeljo pri njegovih
pridigah, pa boš rekel: — takšni duhovnik
ja! Zakaj politiko malokdaj razlaga. Pa kaj ti
to pomaga! Ko pa pride ta gospod iz cerkve
potem pa vtake svoj nos povsod zraven, kjer
le čuti kaj dobička. Kaj ne, Medved, pri cerkvi
si boš dobil par tisočakov in to tembolj, ker
imaš kaso sam v rokah. Mi farani — pa naj

plačujemo. To so žalostne toda rasnične besede!

St. Jakob slov. gor. Naša liberalna narodna stranka postaja bolj in bolj klerikalna. Ustanovila si je posojilnico in zato potrebuje kmetov. Kako pa jih pridobiti? Nas, ki smo zvesti „Stajercu“, se boji; drugi pa so deloma še udani farškim listom. Zato pa se hočejo kar preleviti v farške podrepanke, zraven pa še s pomočjo učiteljev vsužniti v ponižne sluga celjskim gospodim. Imamo mestno šparkaso; tudi pri graški jih je mnogo. Čemu torej posojilnico? Radi bi s tem spodrinili tvoj vpliv, dragi „Stajercu“! Ali — mi s teboj, ti z nami! Naš krčmar edini pri cerkvi se tudi druži z „narodovci“; na drugi strani pa pridele pod župnikovo komando in v družbi z organizmom, ki pa zdaj na sv. Višarjih pokoro dela za ljubkovanje z Julčo, letake za ples na cerkveni zid. V cerkvi se ropota zoper ples, na steni cerkve pa se vabi na ples. Ali se je potem čuditi, da ljudem tako hinavstvo ne dopade? Ker je ta baje protiklerikalna „narodna stranka“ zdaj v zvezi z farovžem, farovž pa v zvezi z njo, se nam ne zdi čudno da se tudi črni listi za posojilnico ogrevajo. Le to je ne navadno, da tudi nas „Stajercu“ pripristaše lovijo, ko bi vendar morali vedeti, da ne maramo komande celjskih advokatov kakor tudi ne farških prvakov; kajti oboji gledajo le ne svoj žep. Drugkrat več! Nekaj imamo tudi povedati o farovski kuharici, ki radovedno po tebi, dragi „Stajercu“, povprašuje... Farani

Iz Brežic. Lepa slavnost se je vršila v Brežki grajščini v nedeljo 1. septembra; Jože Zmace iz Slogoskiga je bil obdarovan z medaljo zaradi zvestobe 50. letne službe pri Brežki grajščini. Gosp. Dr. Leutchner, kakor pravični gospod svojih podložnih ni pozabil, da je treba delo pohvaliti in drugim tudi veselje dati. Tako pride navdušenje do pridnosti in zvestobe. Svečanosti se je vdeležilo do sto oseb, in je bilo dosti temeljitih govorov. Iz daleč sem to opazoval in poslušal in ganilo me je v srcu. Pridno, zvesto delo, to je Tebi čast! je približno na medalji napisano. In res; koliko navdušenja, veselja, potrpežljivosti je stem storjeno, da se ljudstvo spodbja k pridnosti in zvestobi! Naj bode še rečeno: čast bodi Bežiški grajščini, katera na stare dneve časti svoje uslužbenke! Gosp. dr. Leutchner, hoch!!!

Iz Kapel pri Brežicah! Gosp. župnik Karl Preskar; pretečeno nedeljo ste oznanili berjo za Vas in ste rekli: kdor ima kaj, tisti Vam naj da, kdor pa nima nič, od tistega ne prosite. Oh kako lepo vi zafučkate! Seve: kdor ima še le kaj, naj Vam da, za one pa ki že nič nimajo, pa jim prizanesete, kaj ne da? Glejte, gosp. župnik, zatreni smo od suše premislite počim je letos krma, življenje ali hrana več ne raste, otrok, dolga, dovolj! Vi pa še hočete to izfehtati od ubogih ljudi za Vaš že prenapeti žep. Kako bode gledali lačno in na pol golo deco po zimi? Se Vi bi morali po Vaših svetih naukkih gledati od kod se bode pomagalo kmetom v Vaši fari in še dalje! Kakor se nam vidi, da Vaše molitve zoper vsinko kugo in pa procesije za dež nam še niso nič pomagale; prosili bi Vas, da bi nam vsaj to pustili kar nam Bog ne vzame...

Iz Jurklostra. Dr. Benko-Cvenkanič je napravil pri nas javni ljudski shod. Kot sklicatelj shoda in prvi govornik je nastopil naš Ivane sam, njegov govor in njegovo kretanje v govoru, je napravil na vsacega razsodnega človeka skrajno mučen utis! Zvijal se je na govorniškem odru na vse mogoče načine, ter rezal različne obraze, ter bi po sodbi vsacega razumnika bil naš Ivane bolj pripraven za menežarskega komedijanta, kakor za državnega poslanca. Pač je moglo biti v državnem zboru mnogo smeha med naprednimi poslanci, ako se je dr. Cvenkanič, pri tožbi in govoru na Stajerca, tako obnašal, kakor pri nas v Jurklostru. Kvasil in govoril je dolgo, a ponavljal je vsako stvar desetkrat, in vso njegovo zlobudranje ni bilo drugo, kakor hujkanje in zavijanje zoper napredne stranke in zoper šolo. Zavzemal se je celo za 4 letno solsko oveznost, čes da kmet je dober če ni nič izobražen, saj ga še lahko potem bolj za nos vodim. Mi Vas pa gospodine Ivane vprašamo: ali se ne sramujete, kot akademsko izobraženi človek, da stavite in da ste zavzeti za tako neumne pred-

loge? Si mislite, da Vas bode kmetška neumnost spravila v deželni zbor, kakor Vas je v državni zbor? Pa upamo, da se temeljito motite! Pa saj vemo, da Vi kot vsi drugi možje Vašega kalibra, se zavzemate za neumnost in nazadnjastvo, da bi potem lažje v kalnem ribarili! Končno v svojem govoru je predlagal, naj se osnuje krajni odbor smešne zveze, in je bral nekaj imen za v odbor, katere je gotovo napisal župnik g. Ribnik, kajti v prvi vrsti je bilo predlagano ime Matija Pregrad, in mi se le čudimo zakaj da niste tudi napisali Faniko Pregrad, zakar bi si ji bili gotovo močno prikupili! Kot drugi in zadnji govornik je nastopil neki frakar od zadrugne zveze iz Ljubljave, govoril je nekaj od fofu petja nekaterih ptičev, (zakar si je gotovo sam sebe mislil) ter pozivljaj naj bi se osnovala kakšna zadruga pod dr. Žilindrovim pokroviteljstvom. Pa kakor zagotovo vemo, tudi iz te moke ne bode nič kruha, ker mi hvala Bogu predobro poznamo Ljubljansko zadrugno zvezo pod dr. Žilindrovim vodstvom. Ako se bode osnovala kaka zadruga pri nas, pristopila bode ista k naši domači graški zvezi! Dragi kmetje, prosimo Vas v imenu dobre stvari spametujte, se vendar enkrat in bodite za dobro in napredno stvar, ter ne verjamite takšnim farbarijam, kakor sta jih prodajala zadnjo nedeljo dr. Benko-Cvenkanič in njegov kompanjon. Ali niste opazili Benkoviča, kako se je na stran obrnil in se Vam v pest smejal, ko ste mu za njegove farbarije, na župnikovo povelje klicali živijo! Ali Vam je kaj poročal, da ni za kmeta v državnem zboru storil toliko kakor je črna za nohtom, pač pa je skrbel za se in za svoje sodruge, da jim vlada da za lenobo pasti vsaki dan v treh mesecih dopusta po 10 gl., s kojim denarjem, ko bi se obrnil v kmetako korist, bi se dalo marsikaj obreaga doseči!

Sicer pa popolnoma velja o našem gizdavem in puhoglavnem Benka-Cvenkaniči tista narodna pesmica, ki se glasi:

Zal gvantič,
Grd fantič,
Domisljavi ptič,
Pa drugega nič!

* * *

Iz Koroškega. (Odprto pa nedolžno pismo na gospoda I. I. na Loki). Ljubi moj prijatelj in pa gospod čez nas vse, bodi tako dober in pa dovoli mi to le pismo na tvojo adresno zapisati. Ako mi pa ne dovoliš, si bom pa koj sam dovolil, ker mi vse sorte sitnosti na srcu ležijo in se jih mislim iznebiti. Veš, tako-le je, ti si ta viši, jaz pa ta nižji, in ta nižjemu se spodobi, da ta višega popraša, ako sam nič ne zna ali pa ne ve. Potrebno je pa tudi, da ta borni, kadar ne more kar bodi, da ta višega poprosi, da mu pomaga. Zato je moja podvržena dolžnost, da se na tebe obrnem; bom že pazil, da te preveč ne dregnem in pa da se ti bom tako predpostavil, kakor pa gmajner predpostavljenemu kaprolu. Tako zdaj pa vkup, ti zgoraj, jaz pa spodaj. Da te ne bom dolgo zadržal, ker imaš zelo majhno časa in v Glinjah pa veliko za opraviti, bom pa koj začel moje reči razpolagati. Najprej te poprašam: ali imaš kaj kakošne časopise pri hiši in ali jih imaš, ali so nemški ali slovenski? In ali imaš slov., so limeriji, „Mir“ in „Stajercu“? Ako bi imel obojne, bi ti še veliko ne zameril, ker vem, da so te „ti zadnji“ in „ti prednji“ na najvišjo stopinjo postavili, tako, da zdaj lahko na vse „te spodnje“ pluvaš ako hočeš. Imaš pa samo „Mir“ in „Stajerca“ nič, potem te pa že zdaj opominjam, da si ga brž zašafaš, zato ker boš videl, da bodeš bolj srečen, ako bodeš tudi „Stajerca“ bral. No ali pa rajtaš, da so 3 K veliki denar, tedaj ti ga bodem pa jaz posodil, posebno pa takrat, kadar bode iz našega kraja ali pa od tebe samega noter stalo. Zdaj sem ti pa že preveč napisal, bodem pa koj končal. To sem še veselo in bescoriznaš in govoril. Ljubi prijatelj, le ostanj budi in ne pusti se od „mimistrantov“, za nos vlačiti, potem te bodemo še mi radi imeli in v prihodni „vojski“ makar za „hautmana“ izvolili. Pa brez zamere, saj razumeš moj špas. Prosim da mi ustrežeš moji in naši volji. Na svidenje! V vojaški uti na Glinj-

skih travnikah, na dan zadoljskega blagoslavljenja 1907.

Izpod Zadoljskega klanca. „Pravijo, da je novi župan neumnež, ker je na Loki doma.“ Tako piše tratinški „divjak“ v prvakihi captingah in trdi, da so te življe besede naprednjaki izustili, akoravno dobro ve, da se je tako izrazil le oni prvaki „longinus“, ki polnisa božjo besedo ob nedeljah z debelimi ušesi pred svojo hišo. Kar se je godilo ob času Metuzala, to ne velja zdaj več za Loko!... Nam se le čudno zdi, zakaj da ostudno „prvaško glasilo“, ki ima na Trati „izurjenega zgodovinarja“, ne piše od tistih norcev, katere je baje neka prvaka boginja tisoč let pozneje v Glinjah pocetljala in na Trati pa, ker se ji je zlati parč potrl, zadnja dva para tam „ščidala“, kjer stojita zdaj „Stingelcova fištrna“ in „Joštor tuluskum“... Mi sicer ne moremo jamčiti za resničnost te pravljice, ker nismo zraven bili, odločno pa protestiramo proti prvakihi predznosti, ki sumniči, da so Ločani in naš župan neumneži...

Novice.

Naš „Stajercu“ koledar bode čisto nealjsvo izšel. Na razna vprašanja opominimo, da je že v delu in da bode boljši ter obsežnejši nego vsi drugi koledarji. Cena koledarju bode tako nizka, da jo bode zmogel plačati tudi najrevnejši viničar ali delavec. Dobili smo že zelo veliko naročil; kdor bo gotovo koledar dobiti, naj se takoj naroči, da bi potem iztisov ne zmanjkalo. V našem koledarju bodo zastopani s temeljitimi članki najboljši gospodarji iz Stajerskega in Koroškega. Vsebinska bode obsegala toliko koristnega, da bode vsakdo zadovoljen, kdor si nabavi to knjigo. Ne pustite se tedaj zapeljati, da bi kupili klerikalne koledarje, ki izhajajo že zdaj, ki pa niso piškavega oreha vredni. Počakajte in kupujte potem vsi naš napredni, kmetški koledar.

Iz Spodnje-Stajerskega.

Napredna zmaga. V brežiškem okraju so zmagali pri volitvah v pridobninsko komisijo naprednjaki. Benkovičevi petolizci so žalostno pogoreli. — Istotako so zmagali naprednjaki pri volitvah v pridobninsko komisijo v Ptuj. Dr. Gregorec, ki je bil doslej čisto fejt fant, se je pričel zdaj s prvaško politiko pečati. Misli, da dela „za narod“, pa dela le za farško malho, kajti prvaštvo v Ptuj je vendar škandalozno klerikalno. No, mi se nič ne jezimo čez dr. Gregoreca. Dokler se mož ni pečal s politiko, se vsaj — blamiral ni. Zvesti tovariši, odnosno eksekutivni organ je bil dr. Gregorec znani ptujski krojač Wesiak. Mož je letal pri obrtnikih okrog, da so se za njim kar iskre delale in je pobiral pooblastila. Pri temu pa je trdil neresnico, da je odposlan od „Gewerbevereina“ in je tudi razne volilne nepravilnosti uganjal, za katero se bode imel baje tudi pred sodnijo zagovarjati. Mi poznamo krojača Wesiaka že od državnoborskih volitev sem, ko je igral v Dražencih agitatorja za prijatelja dobre kapljice klerikalca Kremserja. Zdaj je Wesiak „vodja“ prvaške politike. Hmh, bojimo se tega ravno ne, ali odprte oči bodedo imeli, pane Wesiak! Sicer pa čestitamo gg. Wesiaku in dr. Gregorecu za njuno blamažo, kajti vkljub vsem volilnem manevrom so naprednjaki na celi črti zmagali.

Premiranja goveje živine v Ptuj se je izvršilo v torek, 10. t. m. na mestnem živinskem sejmšču. Prignalo se je 300 komadov pincvarkske in marijadvorske govedi, vsekozi krasna živina. Veselje je bilo pogledati lepo zival, ki je dokaz, da se razvija v ptujskem okraju živinoreja lepo naprej. Zanimivo je bilo videti dva bika štajerske šparkase, ki sta bila sedlana kot konji in sta tako krotka, da se jih lahko jaha. Bikov je bilo 47 premiranih s skupno svoto 1020 K državnih in deželnih premij, nadalje 20 K privatne premije ptujске grajščine in 20 K privatne premije g. župana Orniga. Načelnik g. Ornig je daroval tudi na svojo bika odpado premijo v znesku 80 K za kmetake živinorejce; 20 K se je takoj porabilo, 60 K pa se je naložilo do prihodnjega premiranja. Krav je bilo 27 premiranih i. s. z 510 K državnih in deželnih in